

Nr 112

Av herr **Olofsson m. fl.**, om statsbidrag för TV-mottagare för skolbruk.

(Lika lydande med motion nr 142 i Andra kammaren)

Under senare år har radion som medium för kontinuerlig undervisning inom obligatoriska skolväsendet fått allt större betydelse. På landsbygden och speciellt i glesbygderna, där svårigheterna att erhålla kvalificerad lärarpersonal för undervisning i engelska språket ofta är oöverstigliga, är undervisningen helt beroende av s. k. radioengelska. Skolradions mångåriga verksamhet, som alltmer utökas, ger för övrigt i och för sig belägg för vilket värde den representerar i skolundervisningen.

Skoltelevisionen arbetar ännu på försöksstadiet, men de erfarenheter som hittills vunnits visar att undervisningen genom TV fått ett utmärkt komplement. För landsbygdens små skolenheter, som saknar de större skolornas personella och materiella resurser, kan man med fog förutskicka att skol-TV kommer att bli av speciellt stort värde.

Utbyggnaden av TV-nätet har skett mycket snabbt, och nu kan i stort sett hela landet utnyttja TV, vilket innebär att införande av skol-TV är ett intresse för de flesta kommuner i landet.

För närvarande är anläggningskostnaden för skol-TV-mottagare ca 1 500 kronor, vilket i en glesbygdskommun med många skolanläggningar innebär en betydande investering för kommunen. Till detta kommer en årlig licensavgift om 100 kronor per mottagare. Tillsammans blir kostnaderna för radio och TV i undervisningen av sådan storleksordning att anskaffningen av ekonomiska skäl hejdas på ett för undervisningen icke gynnsamt sätt. Då det måste vara av allmänt intresse att införa dessa hjälpmedel så snabbt som möjligt, bör utvecklingen underlättas genom statsbidrag.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning om statsbidrag för TV-mottagare för skolbruk, inkluderande licensavgifterna för skolradio och skol-TV.

Stockholm den 24 januari 1962

Uno Olofsson

Martin Widén

Per Jacobsson
